

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ЮРІЯ
ФЕДЬКОВИЧА

Факультет історії, політології та міжнародних відносин

Кафедра міжнародних відносин

Есе на тему:

«Подорожуємо по історичним місцям прекрасного міста Ницца»

Студентка III курсу,
306 група
Спеціальність 291,
Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні
студії
Руссу Фотіні

Керівник практики:
доц. Струтинський В.Є

Чернівці 2021

LE MINISTÈRE DE L'ÉDUCATION ET DES SCIENCES D'UKRAINE

UNIVERSITÉ NATIONALE YURI FEDKOVYCH TCHERNIVTSI

La faculté d'histoire, science politique et relations internationales

Le département des relations internationales

La composition sur le sujet:

« On voyage aux lieux historiques de la ville magnifique Nice »

L'étudiante de troisième année

Le groupe 306

La spécialité 291

Les relations internationales, les communications publiques et les études
régionales

Russu Fotini

Le chef de pratique :

Assoc. Strutynsky V.E

НІЦЦА

Ніццу можна коротко охарактеризувати як «космополітичне місто на Лазурному березі». Історія Ніцци в основному складається з двох елементів.

Це перш за все прикордонне

місто, яке, не

рахуючи періодів

іноземної

окупації, тричі

змінював

суверенітет.

Таким чином, він

був послідовно

лігурійським,

грецьким,

римським,

італійським, генуезьким, провансальським, савойсько-пьемонтсько-

сардинським і, нарешті, французьким. Таким чином, це місто, зростання якого

різко прискорилося протягом XX століття, в основному в результаті

одночасного розвитку туризму на Лазурному березі. Ці дві особливості мали

важливі наслідки для соціального, політичного, економічного, культурного і

навіть міського планування.

Старе місто - це стара частина міста Ніцци. **Архітектура** міста

підкреслює особливу еволюцію його історії. Старе місто є характерною рисою

сучасного італійського міста-фортеці. Вулиці дуже вузькі і звивисті, будівлі

покріті штукатуркою теплих тонів. Багато церков збудовано в стилі бароко.

Райони, побудовані в кінці модерну і на початку XIX століття, відображають

вплив міського планування Турина того часу: вулиці ширше і прямолінійні,

будівлі пофарбовані. У місті також є багато будівель, побудованих в період Прекрасної епохи і в 1930-х роках з фасадами пастельних тонів, іноді прикрашеними фризами.

Нарешті, особливість Ніцци - велика кількість будівель і споруд, які називаються «палацами»: вони належать до різних епох і різної якості. Приморське положення дозволяє цьому місту залишатися відомим морським портом, але ще більше Ніцца відома своїми пляжами, на які і приїжджає безліч туристів з Франції та інших країн Європи, світу.

Але в той же час, Ніцца набагато більше, ніж просто місце для веселощів під сонцем. Шанувальники **мистецтва** повинні відвідати найбільші музеї міста. Любителі археології можуть погуляти по руїнах стародавнього римського міста Цеменелум. Також можна відправитися на огляд визначних пам'яток або на місцеві ринки.

NICE

On peut caractériser facilement Nice comme la ville cosmopolitique sur la Côte d'Azur. L'histoire de Nice se compose de deux éléments. Premièrement c'est la ville près de frontière qui changeait la souveraineté trois fois ne pas considérer les périodes de l'occupation étrangère. Ainsi la ville était ligurienne, grecque, romaine, italienne, génoise, provençale, savoyarde-piémont-sardinière, et enfin française. Donc c'est la ville dont la taille a augmenté vite pendant 20 siècle grâce au développement de tourisme sur la Côte d'Azur. Ces deux particularités avaient les conséquences importantes pour la planification sociale, politique, économique, culturelle et même de la ville.

La vieille ville - c'est la vieille partie de la ville Nice. **L'architecture** de la

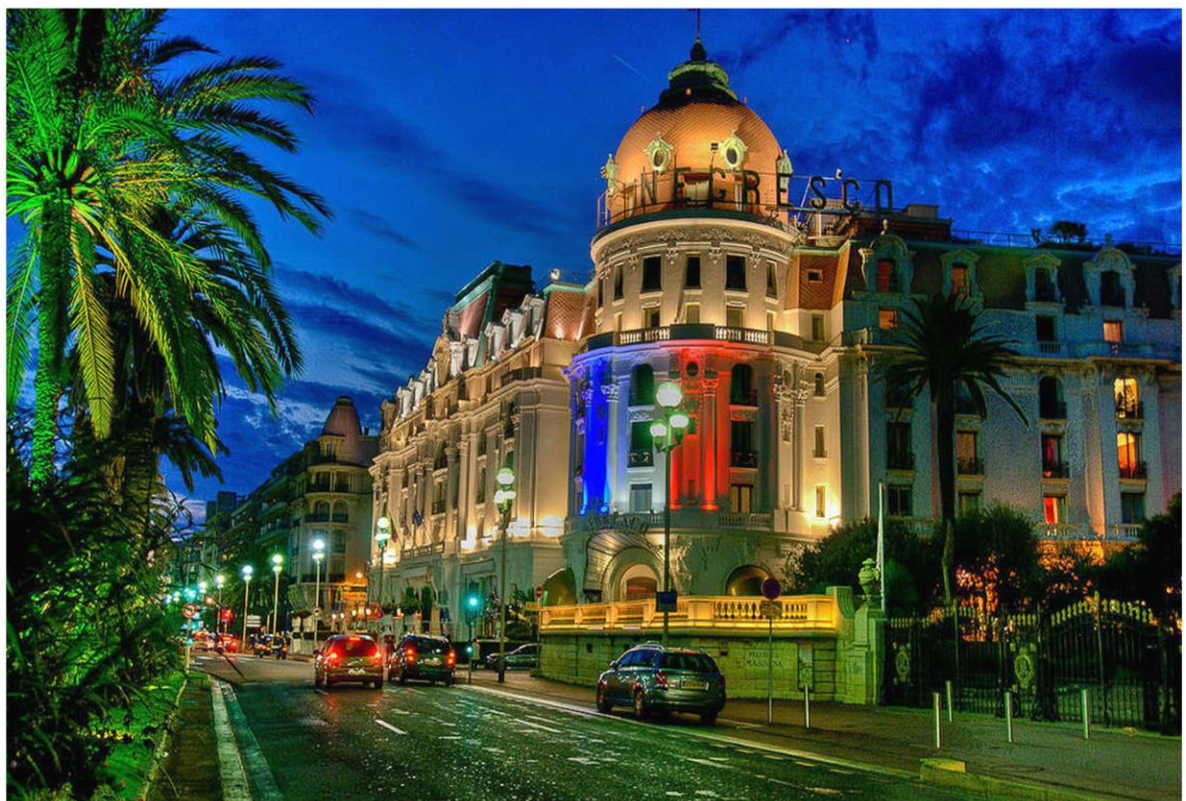

ville marque l'évolution particulière de son histoire. La vieille ville est le trait caractère de la ville-forteresse italienne moderne. Les rues sont très étroites et

zigzagüées, les bâtiments se couvrent du plâtre chauds couleurs. La majorité des églises sont construites au façon du baroque. Les quartiers qui ont été construits au bout de moderne et au début de XIX siècle représentent l'influence de la planification urbaine de Turin au temps de ça: les rues larges et droits, les bâtiments colorés. Dans la ville il y a aussi beaucoup d'édifices qui ont été établis au temps de l'époque Agréable et en années de 1930 avec **les façades** de tons pastels parfois ornées des frises.

Enfin la particularité de Nice - c'est la grande quantité de bâtiments et édifices qui s'appellent « les palais »: ils appartiennent des différentes époques et qualité. La situation près de la mer permet de cette ville se rester le port renommé, mais en plus Nice est connu par ses plages où on vient beaucoup de touristes de la France et d'autres pays de l'Europe et du monde.

Mais en même temps Nice est plus grande que la place de gaiment sous le soleil. Les admirateurs de **l'art** doivent visiter les plus grands musées de la ville. Les amateurs d'archéologie peuvent se promener aux ruines de la vieille ville romaine Cemenelum. En outre cela on peut s'envoyer à la visite des curiosités ou aux marchés civils.

АНГЛІЙСЬКА НАБЕРЕЖНА

Англійська **набережна** - символ Ніцци, головна і найгламурніша артерія міста, найвідоміший французький бульвар за межами Парижа.

Англійська набережна в Ніцці вважається однією з головних визначних пам'яток міста. Довга пішохідна алея відокремлює житлові масиви від Лазурного узбережжя. Вздовж всієї вулиці встановлені невеликі лавочки, висаджені пальми, влаштовані тіністі зони для відпочинку. Набережна вважається найпопулярнішим місцем у приїжджих. Тут туристи можуть насолодитися морським відпочинком, помилуватися історичними пам'ятками і середньовічною архітектурою міста.

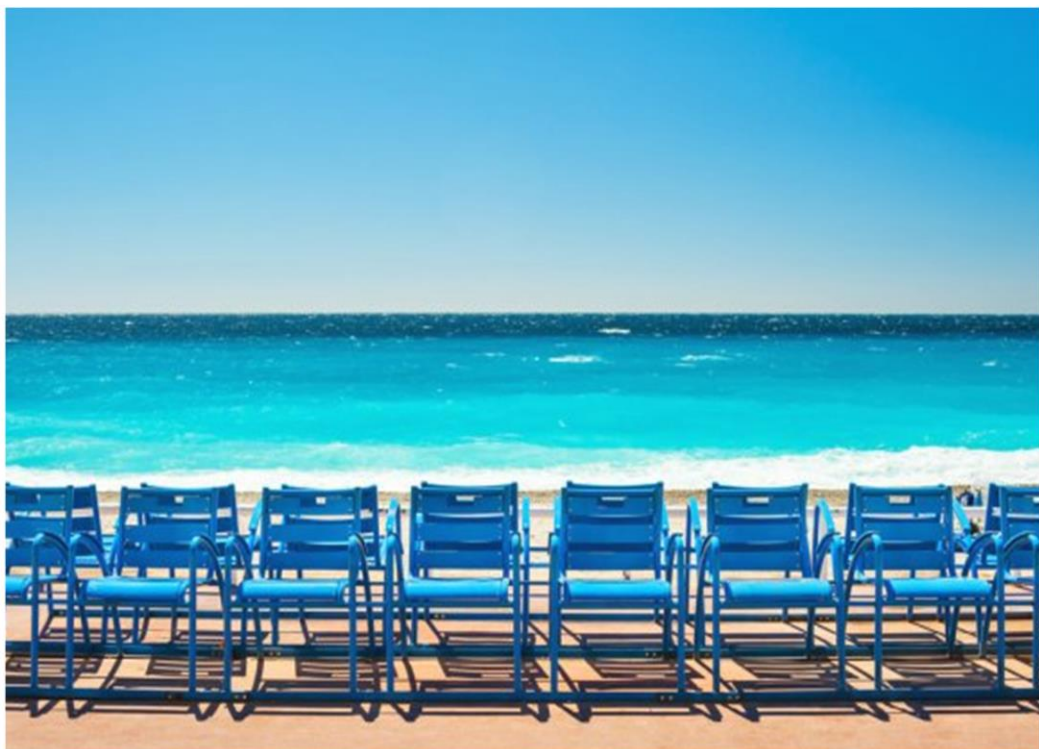
У XVIII столітті цей райський куточок особливо полюбили заможні англійці - вони проводили тут зими. Одна особливо сувора зима пригнала в теплу Ніццу безліч жебраків з півночі, і англійці дали їм роботу - побудувати уздовж моря дорогу для прогулянок. Так виникла набережна, яку місто

розширило і збільшило. Після анексії Ніцци Францією в 1860 році набережна отримала назву Англійської.

Місцеві жителі називають її «Променад» або коротко - «Пром». На Пром гуляють і вдень, і ввечері, при світлі ліхтарів, які одночасно слугують орієнтиром для літаків, що підлітають до аеропорту Ніцци. Можна проїхати по набережній на маленькому білому туристичному поїзді, можна взяти напрокат велосипед, але по головній вулиці курортного міста найкраще повільно пройтись пішки - як ходили колись тут члени російської імператорської сім'ї, Антон Чехов, Скотт Фіцджеральд або Фрідріх Ніцше. Повз Середземноморського палацу в стилі ар-деко, повз Історичного музею в палаці Массена; повз рожевого куполу розкішного готелю «Негреско» ...

Найприємніше проведення часу на Англійській набережній - це сидіти і дивитися на блискучу затоку. Анрі Матісс говорив, що море в Ніцці неймовірного, фантастичного кольору. Для милування морем тут крім звичайних білих лавок стоять знамениті сині крісла.

Promenade des Anglais

Le Quai Anglais c'est le symbole de Nice, c'est la principale et la plus glamour artère de la ville, le plus renommé boulevard derrière les limites de Paris.

Le Quai Anglais à Nice on croit l'un des curiosités principales de la ville. La longue allée piétonne sépare les édifices habitables et la Côte d'Azur. En longueur de toute la rue il y ont les bancs pas grands, les palmiers plantés, les places ombrées pour le repos. On croit ce quai la place la plus populaire parmi les visiteurs. Ici les touristes peuvent jouir du loisir maritime, admirer les monuments historiques et l'architecture de moyen âge de la ville.

Au XVIII siècle cet endroit du paradis avait été aimé par des Anglais riches, ils passaient les hivers ici. Une hiver assez sévère a fait d'aller la majorité de pauvres du Nord à Nice chaude. L'Anglais leur ont donné le travail - construire en longueur de la mer la rue pour les promenades. De la façon comme ça le quai avait apparu qui a devenu après plus large et augmenté. Après l'annexion de Nice par la France en 1860 le quai a reçu le nom d'Anglais.

Les citoyens l'appellent « Promenade » ou simplement - « Prom ». A la «Prom» on se promène au jour et au soir, sous la lumière des réverbères qui

servent aux orienteur à la fois pour les avions qui s'approchent à l'aéroport de Nice. On peut prendre un petit blanc train touristique pour faire la promenade au quai, on peut louer en location un vélo, mais à la rue principale de la ville d'eaux il vaut mieux se promener lentement à pied comme auparavant ça faisaient les membres de la famille russe impériale, Anton Tchekhov, Scott Fitzgerald ou Friedrich Nietzsche.

Passer devant le Palais de la Méditerranée en style d'art Déco, à côté le Musée Historique au Palais de Masséna; devant la coupole rose de luxueux hôtel Negresco...

Le passe-temps le plus agréable au Quai Anglais c'est s'asseoir et regarder sur le golfe brillant. Henri Matisse a dit que la mer à Nice avait eu couleur incroyable et fantastique. Pour l'admiration la mer sauf les bancs ordinaires il y ont les connus bleus fauteuils

Музей Сучасного мистецтва (МАМАС)

Музей Сучасного мистецтва в Ніцці (МАМАС) привертає увагу не тільки експозиціями, але і своїм нестандартним і унікальним видом. Спорудження спроектували Анрі Відаль і Ів Байяр, всередині багато просторих залів, а на даху розбитий сад. Комплекс включає чотири вежі, виконані з каррарського мармуру. Самі будівлі не мають вікон, але з'єднуються між собою скляними переходами. Перед будівлею розташовується площа, де красуються роботи Нікі де Сен-Фалло.

Музей сучасного мистецтва в Ніцці є дуже популярним культурним майданчиком як серед жителів міста, так і серед туристів. У музеї сучасного мистецтва в Ніцці для відвідувачів працює кілька експозиційних залів всередині яких представлені роботи художників середини і кінця XX століття.

Музей відкрився влітку 1990 року, для відвідувачів завжди вільний вхід, а раз на тиждень проводять платні екскурсії. У просторих залах представлені кращі роботи сучасних художників-авангардистів, починаючи з 1960 року і закінчуючи сьогоденням. Тут можна побачити твори відомих авторів-реалістів Іва Кляйна і Франсуа Дюфрена, абстракціоністів Ларрі Пунса і Мартіна Барра і Роя Ліхтенштейна і Енді Уорхола, які є художниками поп-арту. У залах є і роботи німецьких і італійських авангардистів, мінімаліста Річарда Сірка, приклади іронічного мистецтва (комікси, графіті).

Експозиції вражають своєю незвичайністю, художники використовують в своїх роботах найнесподіваніші матеріали. Варто поглянути на величезні фігури з поліестеру, композиції з пороку. У своїх творах автори бажають передати повсякденне життя, тому і вибирають для своїх експозицій матеріали і предмети повсякденного користування. На даху музею розташовуються тераси для відвідувачів, звідси відкривається чудовий вид на Ніццу: пляжі, пагорб Шато, Приморські Альпи і берег до кордону з Італією.

Le Musée d'Art Moderne et d'Art Contemporain *(MAMAC)*

Le Musée d'Art Moderne et d'Art Contemporain (MAMAC) de Nice attire l'attention pas seulement des expositions mais aussi sa vue inhabituelle et unique. L'édifice a été créé par Henri Vidal et Yves Bayard, à l'intérieur il y ont beaucoup de salles spacieuses, au toit se trouve le jardin. Le complexe se compose de quatre tours qui ont été fait du marbre de Carrare. Les édifices n'ont pas de fenêtres mais ils sont rejointes des passages de verre. Devant le bâtiment se trouve la place où il y ont les œuvres de Niki de Saint Phalle.

MAMAC est la place culturelle la plus populaire tant parmi les résidents de la ville que parmi les touristes. Au Musée d'Art Moderne et d'Art Contemporain pour les visiteurs quelques **salles d'exposition** sont travaillées au-dedans desquelles il y ont des œuvres d'artistes de la moyenne et la fin de XX siècle.

Le musée a été ouvert en été 1990. L'entrée pour les visiteurs est gratuite et une fois par semaine on fait des excursions payées. Aux salles spacieuses il y ont les meilleurs œuvres de modernes artistes d'avant-garde à 1960 de nos jours. On y peut voir les travaux de connus artistes réalistes des tels que Yves Klein et François Dufresne, d'artistes abstraits Larry Poons et Martin Barr et des tels que Roy Lichtenstein et Andy Warhol qui sont artistes de pop Art. Dans les salles on a les œuvres d'artistes d'avant-garde allemands et italiens, du minimaliste Richard Seurat, les exemples d'art ironique c'est à dire bande dessinée, graffiti.

Les expositions frappent ses extraordinaires, les artistes utilisent les plus inattendus matériaux dans ses travaux. Il vaut de voir les figures énormes de polyester, les compositions de poudre. Dans ses œuvres les artistes veulent transmettre la vie quotidienne c'est pourquoi ils choisissent pour ses expositions les matériaux et choses de l'utilisation quotidienne. Au toit de musée se trouvent les terrasses pour les visiteurs, d'ici la vue incroyable ouverte à Nice: les plages, la Colline Château, les Alpes Maritimes et la Côte jusqu'à la frontière d'Italie.

Національний музей Марка Шагала

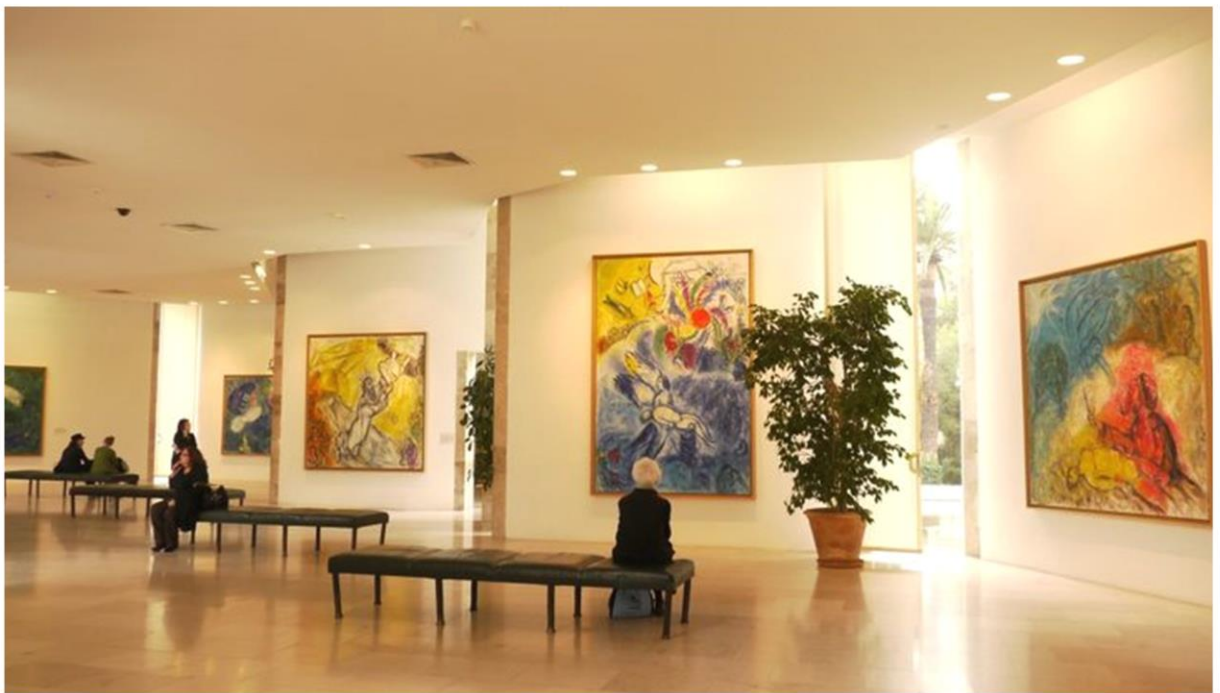
Національний музей Марка Шагала розташований в розкішному районі Ніцци - Сім'є. Будівля музею - одноповерховий особняк сучасного типу, виконаний зі світлого каменю. Навколо нього розкинулися прекрасні дуби, стрункі оливи і вишукані кипариси. Весь його вигляд гармонує з інтер'єром і повною назвою музею - таким як «Le Musee National Message Biblique Marc Chagall», що на українську мову можна перекласти як «Біблійне послання Марка Шагала».

Він був відкритий в 1973 році за ініціативою відомого письменника і політичного діяча Андре Мальро, колишнього міністра культури Французької Республіки. Шагал сам брав участь в оформленні приміщення, створюючи малюнки з **мозаїки** на зовнішній стіні і **вітражі** в концертному залі.

Сьогодні в **виставкових залах** Музею Марка Шагала в Ніцці крім біблійного циклу з 17-ти картин, відвідувачі можуть побачити і безліч інших робіт майстра - тут представлені етюди, більше сотні гравюр, ескізи, вітражі і навіть п'ять скульптур. Всього музейна колекція нараховує близько 250-ти робіт, які розташовані в невеликій одноповерховій будівлі з трьома залами. В одному з приміщень музею постійно крутять короткометражний фільм, що розповідає про життя і творчість Марка Шагала. Крім постійної експозиції в Музеї Марка Шагала в Ніцці також регулярно проводяться і тимчасові виставки.

У всіх роботах художника, що ви знайдете в цьому музеї, яскраво відчувається сила його духу, його душевні шукання. Незважаючи на невелике приміщення, «ловити» настрої тут навіть легше і приємніше. Тому ця пам'ятка Ніцци так цінується справжніми шанувальниками художника, а книга відгуків музею написана на всіх мовах світу.

Le Musée National Marc Chagall

Le Musée National Marc Chagall se trouve au région luxé de Nice - Cimiez. L'édifice du musée se représente un isolement d'un étage de la façon moderne qui est fait de clair pierre. Autour du musée il y ont les chênes magnifiques, les olives élancées, et les cyprès affectés. Toute sa vue harmonise avec son intérieur et avec le nom complet «Le Musée National Message Biblique Marc Chagall».

Il avait été ouvert en 1973 grâce à l'initiative d'auteur connu et de la personnalité politique André Malraux qui était ancien ministre de la culture de la République française. Chagall a pris part à la décoration du bâtiment ayant créé les dessins de **mosaïque** au mur extérieur et **les vitraux** à la salle de concert.

Aujourd'hui aux salles d'exposition du Musée Marc Chagall à Nice en outre le cycle biblique qui se compose de 17 peintures les visiteurs peuvent voir et

beaucoup d'autres celles de l'auteur. Ici il y ont des études, plus de cent gravures, des croquis, des vitraux et même 5 sculptures. En général la collection de musée compte vers 250 œuvres qui se trouvent au bâtiment d'un étage avec 3 salles. A l'un des chambres de musée on montre constamment un film court de la vie et de l'art de Marc Chagall. Sauf l'exposition constante au Musée Marc Chagall à Nice on se passe régulièrement les expositions temporaires.

Dans tous les travaux de l'auteur que vous trouvez à ce musée on sent la force de son esprit, ses recherches cordiales. Malgré l'édifice pas grand « saisir » l'humeur ici est plus facile et agréable. A cause de ça cette curiosité de Nice tant estimer des amateurs véritables de l'auteur et le livre de commentaires est écrit aux toutes langues du monde.

«Фонтан Сонця»

«Фонтан Сонця» знаходиться на площі Массена в місті Ніцца на півдні Франції. Альфред Аугюст Жану є архітектором цього фонтану, він створив його в період з 1934 по 1937 рік, але розпочата війна перешкодила його установці, в зв'язку з чим фонтан з'явився на площі тільки в 1956 році.

Фонтан дуже гармоніював з неокласичному фасадами, що оточували його на площі. За основу була взята ідея Сонця, яке до цього дня є головним уособленням Ніцци. Сонце вінчає весь архітектурний ансамбль фонтану, у вигляді Аполлона, який алегорично символізує його.

Статуя Аполлона виготовлена з мармуру, підноситься над п'ятьма бронзовими фігурами, що прославляють п'ять планет: Землю, Марс, Меркурій, Сатурн і Венеру. Спочатку кожна "планета" мала свого коня. Падаюча вода, символізувала шлях сонячної колісниці Аполлона, яка виходила з ночі, приносячи з собою фізичний і духовний світ для всього живого.

Під час відновленого Фонтана Сонця в 2008-му році, Аполлон не зайняв свого колишнього місця, залишаючись стояти біля входу в стадіон Charles Ehrmann, де він простояв понад тридцять років, перш ніж зайняти своє початкове місце на центральній площі міста, завдяки великому бажанню мера Ніцци, Крістіана Естрозі.

La Fontaine du Soleil

La Fontaine du Soleil se trouve à la place Masséna à la ville Nice au Sud de France. Alfred Auguste Jeanois est l'architecte de ce jet, il avait créé ça au period à 1934 de 1937 mais la guerre qui a été commencé récemment empêchait l'installation. Enfin la fontaine a apparu à la place seulement en 1956.

Le jet harmonisait bien avec les façades néoclassiques qui l'entouraient sur la place. Comme la base on a été pris une idée du Soleil qui restem jusqu'aujourd'hui la personnification de Nice. Le Soleil couronne toute l'unification architecture de la fontaine sous la forme d'Apollon qui le symbolise allégoriquement.

La statue d'Apollon est fait de marbre et se situe au-dessus de cinq figures de bronze qui couronnent cinq planètes telles que Terre, Mars, Mercure, Saturne et Vénus. Premièrement chaque planète avait sa cheval. L'eau tombée symbolisait le chemin du char du Soleil d'Apollon qui sortait de la nuit en prenant la lumière physique et spirituelle à tous les êtres vivants.

Pendant la renouvalation en 2008 Apollon n'a pas pris sa lieu ancien en restant placer à près de l'entrée à la stade Charles Ehrmann où il était plus de 30 années avant prendre sa place ancienne à la place centrale de la ville grâce au grand désir du maire de Nice Christian Estorsi.

Миколаївський собор

Миколаївський вважається частиною «Руської Ніцци». Ця церква - місцева визначна пам'ятка, історія якої тісно пов'язана з Росією, імператорською сім'єю і аристократією. Знаходиться Свято-Миколаївський собор в районі Ле Піоль по вулиці Царя Миколи II в західній частині Ніцци. Миколаївський **собор** відноситься до Корсунської єпархії РПЦ і є духовним центром російської діаспори на півдні Франції.

Спочатку, в 1860 році, в центрі Ніцци на вул. Лоншам була побудована церква свв. Миколи і Олександри. Тоді цей регіон був ще територією Сардинського королівства. Потім в 1865 році вже у французькій Ніцці була збудована каплиця св. Миколи в пам'ять про померлого тут спадкоємця російського престолу, цесаревича Миколи Олександровича. А в 1912 році було закінчено будівництво Свято-Миколаївського собору, який став **духовним центром** всієї російської колонії на півдні Франції. І до сих пір він є тим об'єктом культурних надбань обох держав, який викликає безперервний інтерес віруючих і туристів.

За основу був узятий стиль московських храмів XVII століття. Основним матеріалом церкви виступив німецька цегла. Декорований собор рожевим гранітом і керамічною плиткою блакитного відтінку. Церква в висоту досягає 50 метрів, вміщує 625 осіб.

П'ять вершин викладені кольоровою черепицею. Купол складається з бетону, обкладений цеглою і камінням. На західній стороні Нікольського храму знаходиться дзвіниця і два ганку з шатрами і двоголовими орлами, покритими позолотою. У верхній частині встановлені позолочені хрести. Зроблені вони були в невеликому містечку Італії.

Два головних входа звернені на південний захід і північний захід. **Фасад** будівлі вистелений різнокольоровими кахлями, виробленими у

Флоренції. Собор прикрашають мозаїчні ікони. Вікна та двері прикрашені різьбленням.

Іконостас складається з трьох ярусів, зроблений з дерева, покритий бронзою і міддю, на яких вигравірувані орнаменти. Фрески у вівтарі виконані італійським майстром. На самому верху вівтаря встановлено хрест. Склепіння і колони прикрашають бліді відтінки голубого, фіолетового і жовтого.

Парк російської церкви пропонує відпочити серед високих дерев, густих чагарників і газонів з квітами, які створюють поетичну красу і спокій саду.

La Cathédrale orthodoxe russe Saint - Nicolas

On dit que **la Cathédrale** orthodoxe russe Saint - Nicolas est la partie de Nice russe. Cette église est la curiosité urbaine dont l'histoire est étroitement liée à la Russie, la famille impériale et l'aristocratie. La Cathédrale orthodoxe russe Saint - Nicolas se situe à la région Le Piol à la rue du tsar Nicolas II dans l'ouest de Nice. La Cathédrale Saint - Nicolas appartient au diocèse de Korsun et aussi il est **centre d'esprit** de la russe diaspora au Sud de la France.

Au début, en 1860 dans le centre de Nice à la rue Longchamp on avait construit l'église des Saints. Nicolas et Alexandra. Au tel moment cette région appartenait à la territoire du Royaume de Sardaigne. Ensuite en 1865 à Nice déjà française on a construit La Chapelle Saint - Nicolas à la mémoire d'héritier du trône de Russie qui est mort ici, le tsarévitch Nocolaï Alexandrovitch. En 1912 la construction de la Cathédrale Saint - Nicolas a été finie et en outre il a devenu un centre d'esprit pour toute la colonie russe au Sud de la France. A nos jours il est objet de la propriété de deux états qui attire l'intérêt constant de croyants et touristes.

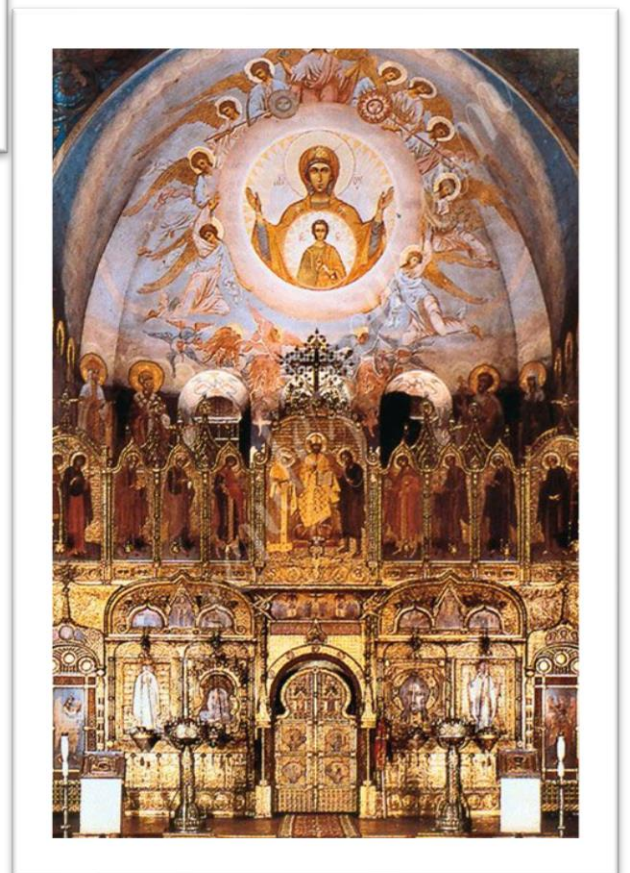
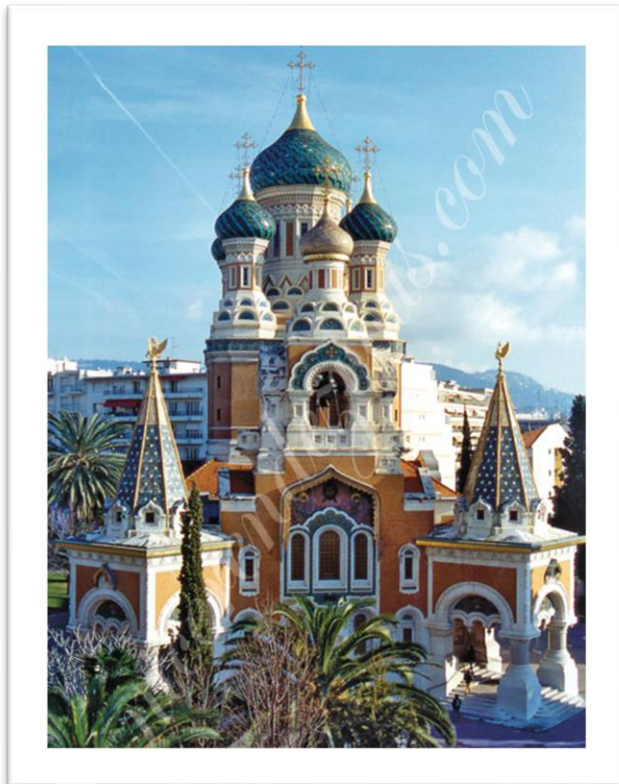
Comme la base on a utilisé le style de temples au XVII siècle de Moscou. Un matériel principal a été brique allemande. La cathédrale est décorée du granit rose et du carreau céramique en couleur azur. L'église a le taille de 50 mètres et contient 625 personnes.

Les cinq sommets sont fait de tuile colorée. La coupole est fait de béton et ornée de briques et pierres. A l'ouest partie de la Cathédrale Saint - Nicolas il y ont le clocher et deux perrons avec tentes et l'aigle avec deux têtes qui sont recouverts de la dorure. A la part haute on a installé les croix dorées. Ils ont été fait dans la ville pas grande en Italie.

Les deux entrées principales se trouvent face au sud-ouest et au nord-ouest. La façade d'édifice est ornée de tuiles colorées qui ont été faits à Florence. La cathédrale est décorée d'icônes de la mosaïque. Les fenêtres et les portes sont ornées de gravures.

L'iconostase se compose de trois niveaux, il est fait d'arbre et recouvert de bronze et de cuivre qui sont gravés d'ornements. Les fresques de l'autel sont fait par le master italien. Tout en haut de l'autel il y a la croix. Les voûtes et colonnes sont décorées de tons pâles tels que bleu, violet et jaune.

Le parc d'église russe propose de se reposer parmi les arbres hauts, les buissons épais et les gazons avec les fleurs qui font la beauté poétique et le calme du jardin.

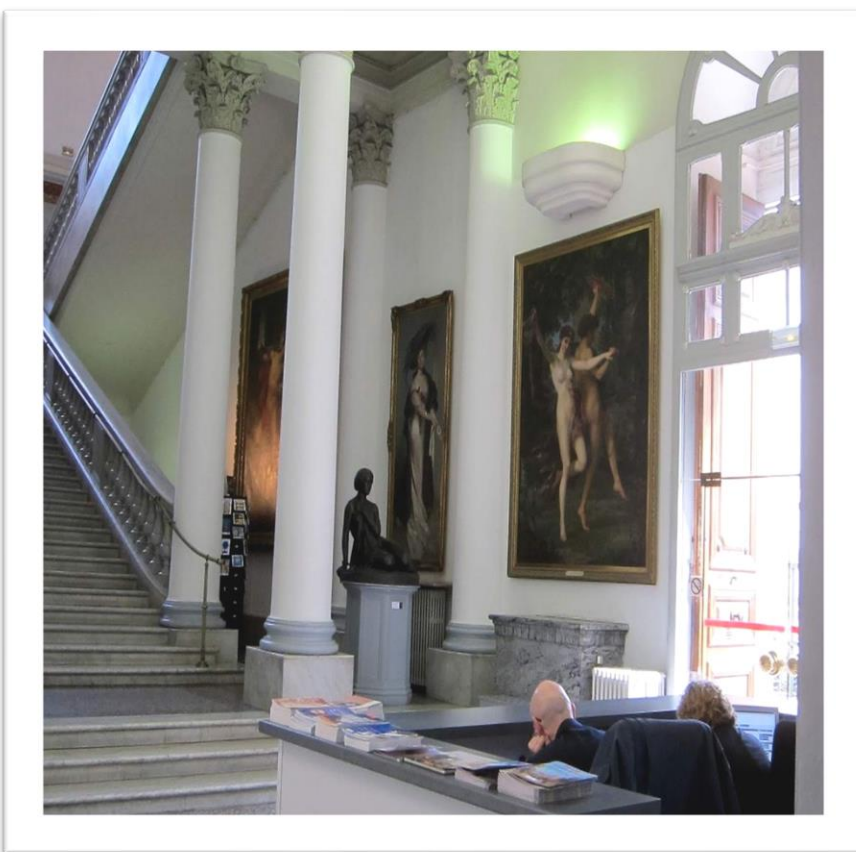

Музей образотворчих мистецтв

Музей образотворчих мистецтв Ніцци знаходиться на звивистій вулиці Бометт на захід від центру в особняку, побудованому в генуезькому стилі XVII століття, яким володіла княжна Єлизавета Кочубей, дружина таємного радника царя Олександра II. У 1883 році його купив Джеймс Томсон, багатий американський промисловець. Він за допомогою архітектора добудував будівлю. Томсон помер у 1897р., і в 1920 р вілла була продана. У 1925 р місто купило особняк і перетворило його в музей образотворчих мистецтв, який стали називати «Палац Мистецтв Жюля Шере» (palais des Arts, musée Jules Chéret). Відкриття відбулося в 1928 році.

Палац

побудований в стилі неоренесанс і імітує риси архітектури Відродження. До них відносяться пілястри античної форми, трикутні фронтони, колони, що підтримують звід ганку, балюстради на балконах. Фасад має жовтий, майже абрикосовий колір.

Інтер'єр особняка, який приймав колись самі пишні в Ніцці бали, значно змінився. Зникли численні колони, плафони фрески, оздоблення з мармуру. Зате залишилася незмінною парадні сходи і скляне перекриття над двориком, де раніше був зимовий сад.

До появи музею **твори мистецтва**, подаровані приватними власниками місту, кочували по різних приміщеннях. А почалася колекція з дару імператора Наполеона III, який підніс місту кілька полотен на честь приєднання Німеччини до Франції.

На першому поверсі зберігаються старовинні ікони і полотна художників XVII -XVIII ст. Один із залів цілком присвячений творчості сім'ї Ван Лоо (Van Loo), особливо - Шарлю Ван Лоо. Варто ознайомитися з картинами Жана Оноре Фрагонара, якого вважали майстром витончених жанрових сценок. Одна з перлин музею - скульптура Родена «Бронзовий вік» (1877 р.) - знаходиться в зимовому саду. По обидва боки сходів, що ведуть на другий поверх, розвішані плакати Жюльє Шере.

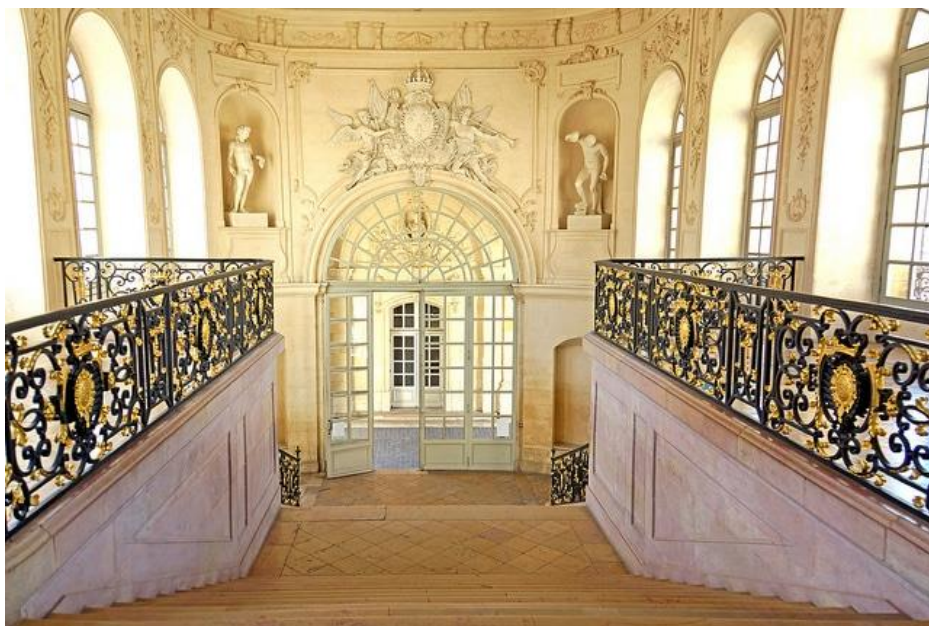
Другий поверх зберігає живопис XIX-початку XX ст., Серед якої роботи імпресіоністів Ренуара, Дега, Моне і Сіслея, скульптури Карпо «Дух танцю» і «Три грації» інші.

Le Musée des Beaux-arts

Le Musée des Beaux-arts de Nice se trouve à la rue zigzagüe Baummette vers ouest du centre en manoir qui avait été construit au style génois de XVIIe siècle et qui appartenait à la princesse Elizabeth Kochubei, la femme du conseiller secret du roi Alexandre II. En 1883 le musée avait été acheté par James Thomson qui était riche industriel américain. Avec l'aide d'architecte il a fini la construction d'édifice. Thomson était mort en 1897 et en 1920 la villa a été vendue. En 1925 la ville avait acheté le manoir et l'a transformé en un musée des beaux-arts qui on a commencé à appeler le palais des Arts Jules Chéret. L'ouverture s'est passée en 1928.

Le palais est fait en style néo-renaissance et il imite les traits de l'architecture de la Renaissance, auxquels appartiennent des pilastres de forme antique, des frontons triangulaires, des colonnes qui soutiennent une couverture du perron, des balustrades de balcons. La façade a une couleur jaune presque abricot.

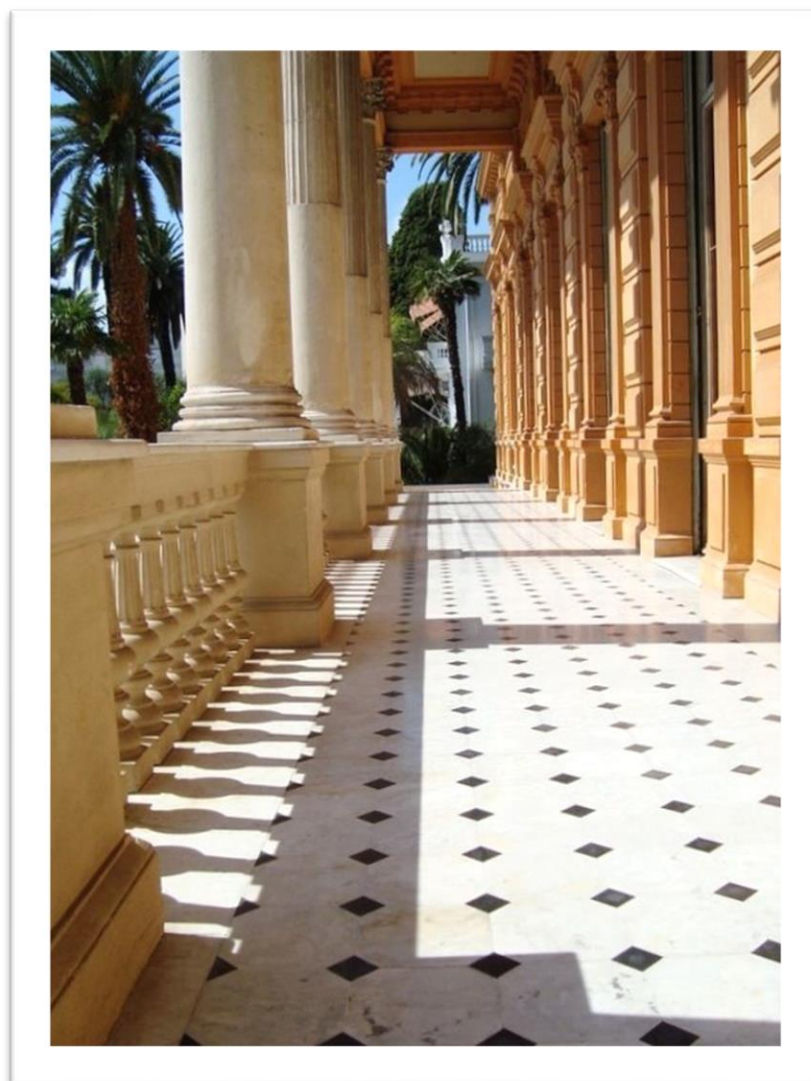

L'intérieur du manoir qui acceptait auparavant les plus luxueux bals de Nice a changé beaucoup. Beaucoup de colonnes ont disparu comme ç'a fait et les fresques du plafond, les travaux internes de marbre. Mais l'escalier principal et la couverture de verre au-dessus du cour où il y avait un jardin d'hiver, sont restés inchangés.

Avant d'apparition du musée de **chef-d'œuvres** celles de toiles qui ont été donnés comme les cadeaux erraient aux différents bâtiments. La collection a été commencée à partir du présent d'empereur Napoléon III qui donnait à la ville quelques toiles en l'honneur de l'adhésion de Nice à la France.

Au rez-de-chaussée on garde des icônes anciens et des toiles d'artistes de XVII -XVIII siècles. L'un des salles est consacré aux art de la famille de Van Loo, particulièrement à Charles Van Loo. Il vaut faire la connaissance avec les tableaux de Jean Honoré Fragonard qu'on le considérait comme un maître de scènes gracieuses de genre. L'une des perles du musée c'est la sculpture de Rodin « L'âge de bronze » (1887) qui se situe en jardin d'hiver. Aux deux parties autour d'escalier qui nous accompagne au premier étage il y ont les affiches de Jules Chéret.

Le premier étage garde la peinture de XIX au début de XX siècles parmi laquelle il y ont les œuvres des impressionnistes Renoir, Degas, Monet et Sisley, les sculptures de Carpo « L'Esprit de la Dance » et « Les trois Grâces » et des autres.

Парк Арена Сімье

Арена Сімье в Ніцці - це ідеальне місце для сімейного пік-ніка! З її великими галявинами упорядкованими столітніми олівами, цей сад наповнений історією є гаванню спокою. За два кроки від музею Матісса і Монастиря Сімье це магічне місце приберегло для вас кілька сюрпризів ...

Легенда свідчить, що квартал Сімье бере своє ім'я з незвичайної висоти дерев, які населяли пагорб і верхівки яких, як говорили, діставали до неба. Фахівці погоджуються швидше на фонетичної еволюції слова Цеменелум. У римські часи тут знаходилося місто Цеменелум, префектура Приморських Альп.

У безпосередній близькості від парку (Східна сторона) знаходиться Регіна, будівля, споруджена в 1896 році Себастьяном-Марсель Біазіні. Будівля дала притулок королеві Вікторії, яка перебувала там поки, за порадами її лікаря, вона здійснювала свої довгі зимові візити на Французьку Рів'єру. Перероблений в приватні апартаменти в 1930-их роках, в ньому проживав Анрі Матісс.

Арена Сімье приймає сьогодні великі сімейні та фольклорні святкування. Щороку протягом травня проходить травневе свято - "Lu Festin de Nissa" - одне з улюблених подій жителів Ніцци.

Le parc des Arènes de Cimiez

Le parc des Arènes de Cimiez à Nice est le lieu idéal pour un pique-nique en famille ! Avec ses grandes pelouses complantées d'oliviers centenaires, ce jardin chargé d'Histoire est un havre de paix. A deux pas du musée Matisse et du Monastère de Cimiez, ce lieu magique vous réserve quelques surprises...

La légende veut que le quartier de Cimiez tienne son nom de la hauteur extraordinaire des arbres qui peuplaient la colline et dont on disait que leurs cimes tutoyaient le ciel. Les spécialistes s'accordent plutôt sur une évolution phonétique du mot Cemenelum. À l'époque romaine, la cité de Cemenelum, préfecture des Alpes-Maritimes, y était implantée.

À proximité immédiate du parc (coté Est), on trouve le Régina, bâtiment construit en 1896 par Sébastien-Marcel Biasini. Il a abrité la reine Victoria qui y séjourna lorsque, sur les conseils de son médecin, elle faisait ses longues visites hivernales sur la Riviera française. Transformé en appartements privés dans les années 1930, il a été habité par Henri Matisse.

Le parc des arènes de Cimiez accueille aujourd'hui de grandes manifestations familiales et folkloriques. Chaque année, durant le mois de Mai, la Fête des Mais ou "Lu Festin de Nissa" est un des rendez-vous préférés des Niçois.

Контрольні питання:

- 1. Де знаходиться як називається найвідоміший французький бульвар за межами Парижа? - Найвідоміший французький бульвар за межами Парижа знаходиться у місті Ніцца, його назва — Англійська набережна.**
- 2. У якому міському музею Ніцци знаходяться твори, де автори бажать передати повсякденне життя? - Музей сучасного мистецтва.**
- 3. У якому році був відкритий Національний музей Марка Шагала? – У 1937 році за ініціативи відомого письменника Андре Мальро.**
- 4. Яка ідея була взята за основу створення відомого фонтану на площі Массна у Ніцці? – За базу була взята ідея Сонця, яке до цього дня є головним уособленням Ніцци.**
- 5. З якого моменту почалося колекціонування робіт у Музею образотворчих мистецтв у місті Ніцца? - Почалася колекція з дару імператора Наполеона III.**

Les questions de contrôle:

- 1. Où se situe et comment s'appelle le plus renommé boulevard en dehors de Paris ? - Les Promenade des Anglais.**
- 2. Dans quel musée urbain de Nice les œuvres se trouvent - ils où des auteurs veulent transmettre la vie quotidienne? - Le Musée de l'Art Contemporain.**
- 3. Quand le National Musée Marc Chagall a été ouvert - il? - En 1937 grâce à l'initiative d'auteur connu André Malraux.**
- 4. Quelle idée a été prise - t - elle comme la base pour la construction de la fontaine connue à la place Masséna? - Comme la base on a été pris une idée du Soleil qui reste jusqu'aujourd'hui la personnification de Nice.**
- 5. A partir de quel moment moment la collection des œuvres au Musée des Beaux-arts a été commencé - t- elle? - La collection a été commencée à partir du présent d'empereur Napoléon III.**

Ключові слова:

Витвір мистецтва - le chef-d'œuvre

Вітражі - les vitraux

Виставкові зали - les salles d'exposition

Мозаїка - la mosaïque

Духовний центр - le centre d'esprit

Собор - la cathédrale

Набережна - le quai

Мистецтво - l'art

Архітектура - l'architecture

Фасади - les façades